בס"ד

# יום ב', ו' באדר א' תשנ"ז (12 פברואר)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

עוד בע"נ כ' אדר - יום הולדתו/פטירתו של משה רבינו ע"ה:

1) מקפידים לכתוב את השם משה רבינו בפתיח מכתב, באות "ת" אחרי ה"ב", לפי שאותיות משה רבינו עולות בגימטריה: 613, כלומר מספר המצוות שבתורה, אותה תורה שקיבלנו אנחנו מהקב"ה על-ידי משה רבינו ע"ה.

מ-40 ש-300 ה-5 ר-200 ב-2 י-10 נ-50 ו-6 סה"כ: 613

(אמנם: המצוות מתולקות ל-2 קבוצות: מצות-עשה שמהן יש 248, כמניין השם "אברהם" וכמנין מספר האיברים שבגוף. ומצות-לא תעשה שמהן יש 365, כמנין ימי שנת החמה. וכמנין מספר הגידים שיש בגוף האדם.)

2) מנהג בהרבה קהילות ישראל שיום כ' אדר קבוע ל"חברא קדישא" שבכל מקום. כל בני העיר באים ונאספים יחד ועורכים משתה ושמחה. מה טעם הדבר?

הטעם הוא נשמתו של ישראל ונשמה כל המצטרפין במצוות: מניינם של עולם שבעלי האומנויות שמאים בשעה שמלאכתם מתברכת בידיהם, ועבודים בשעה שמלאכתם מתמוטטת. אבל ה"חברה קדישא" שבישראל, אע"פ שאומנותם בע"ח אסר עם המתים ועם הבית, שעושים להם צורכיהם באמונה, אין הם שמחים במלאכתם לעולם. ומתי הם כן שמחים? בשעה שמלאכתם פוסקת!

ואי אתה מוצא שפסקה מלאכתם של עושי בתסר עם המת, אלא ב-כ' אדר בלבד, שבו מת משה רבינו ולא נתפסקה שמו בקבורתו שום נברא, אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו.

- דבר נוסף: כ' אדר אינו תל בשנת עיבור!

[ספר התודעה]

יום נעים!